

Πνευματικὴ Οἰκοδομὴ

■ Ἐπὶ τῇ ἱερῷ Μνήμῃ του: 20ῆ Αὐγούστου

‘Ο Βλέπων*

‘Ο Ἅγιος Προφήτης Σαμουὴλ

Ἦταν ὁ «Βλέπων». Καὶ ὅταν ὁ λαὸς ἤθελε νὰ πάρει τὴν γνώμη του, τὴν συμβουλή του, τὴν καθοδήγησή του, ἔλεγαν ὁ ἕνας στὸν ἄλλο: «Δεῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Βλέποντα» (Α' Βασιλ. θ' 9).

Τὶ εὐλογία γιὰ τὸν λαὸ νὰ ἔχει τὸν «Βλέποντα»! Ἔτσι δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ σφάλει, νὰ ἐκπίπτει τῆς εὐθείας ὁδοῦ, τοῦ συμφέροντός του. Τιμὴ καὶ εὐλογία καὶ ἀσφάλεια. Αἴσθησις ζωῆς, σιγουριάς, βεβαιότητος. Πληροφορία καρδίας. Ἀνακούφιση καὶ εἰρήνη πνεύματος. Ὑπερβαση κάθε ἀνησυχίας, ἐσωτερικοῦ διλήμματος.

‘Ο «βλέπων»!

Γιατὶ ἦταν μεγάλος Προφήτης ὁ Σαμουὴλ. Τελείως ἀφιερωμένος στὸν Θεό, «ἀφορισμένος [ξεχωρισμένος, προορισμένος] ἐκ κοιλίας μητρός» του. Ἐξω ἀπὸ τὰ γῆινα, τὰ χθαμαλά, τὰ φθειρόμενα. Μὲ τὸ βλέμμα τιναγμένο στὸν Οὐρανό. Γιὰ νὰ πιάνει τίς ἀπὸ κεῖ ἐκπεμπόμενες συχνότητες. Καὶ νὰ τὶς μεταφέρει στὴν γῆ. Στους ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ του, τοὺς στρεφομένους καὶ περιδινουμένους στὴν ματαιότητα τοῦ κόσμου, τὴν τύρβη τῆς γῆς. Νὰ ἐρμηνεύει τὰ θεῖα θελήματα. Νὰ θεωρεῖ τίς πορεῖες τοῦ Θεοῦ μέσα στὸν κόσμο. Νὰ ἀποκρυπτογραφεῖ τὰ συνηματικὰ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ νὰ προβλέπει τὰ μέλλοντα.

‘Ο «Βλέπων»!...

«Οὐ γὰρ τῶν τοῦ σώματος ὀφθαλμῶν τοῦτο τὸ ὄνομα, ἀλλὰ τῆς πνευματικῆς θεωρίας»¹.

* * *

Νὰ βλέπεις. Νὰ θεωρεῖς. Νὰ κατανοεῖς. Νὰ ἀντιλαμβάνεσαι. Δὲν εἶναι τοῦτο ἀπλό. Οὔτε τοῦ τυχόντος νὰ τὸ κατορθώσει. Θέλει

άρματωσιὰ πνευματική. **Θ**έλει έτοιμα-
σία ψυχῆς. **Ν**ήψη καὶ ἐγρήγορση. **Ν**ὰ
στέκεσαι ὀλημερίς καὶ ὀλονυκτὶς βι-
γλάτορας στὴν ὑψηλὴ πέτρα, στὴν
ὑψηλὴ σκοπιά, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ νὰ ἀγναν-
τεύεις πέρα, μακριά, νὰ ἀποσκοπεύεις,
νὰ ἰχνηλατεῖς τὴν βηματησιὰ τοῦ Θεοῦ
ἐπάνω στὴν γῆ (βλ. Ἀμβ. β' 1).

Ὅμως ἡ Γραφή τὸ διαβεβαιώνει πὼς εἶναι τοῦτο δυνατόν. **Σ**τὴν
ἐποχὴ τῆς Χάριτος τὸ Ἅγιον Πνεῦμα χαρίζει τὴν δωρεὰ αὐτὴ σ'
ἐκεῖνον ποὺ θὰ ἀποφασίσει νὰ τεθεῖ ὀλοκληρωτικὰ κάτω ἀπὸ τὶς
ἐπιταγές Του. **Μ**ὲ ἀντάλλαγμα βέβαια· καὶ ὄχι μικρό: νὰ διαρρήξει
τὶς σχέσεις του μὲ τὴν γῆ. **Τ**ὴν ματαιότητα τῆς ὕλης, τῶν ἡδονῶν
τῶν αἰσθήσεων, τοῦ κόσμου. **Τ**ότε Ἐκεῖνο θὰ τὸν καταλάμψει καὶ
θὰ τὸν καταστήσει δικό Του σκεῦος, ἄνθρωπο πνευματικό, ποὺ θὰ
μπορεῖ νὰ «ἀνακρίνει πάντα» (Α' Κορ. β' 15). **Ὅ**λα νὰ τὰ κρίνει. **Ν**ὰ
τὰ διακρίνει, νὰ τὰ ἐξετάζει, νὰ τὰ κατανοεῖ. **Θ**ὰ διαθέτει πλέ-
ον χερουβικοὺς ὀφθαλμοὺς, ὅπως τὰ «πολυόμματα». **Θ**ὰ εἶναι ὁ
«Βλέπων»!

**«Ψυχὴ γὰρ ἡ καταξιωθεῖσα κοινωνῆσαι τῷ Πνεύμα-
τι τοῦ Φωτὸς αὐτοῦ καὶ καταλαμφθεῖσα ὑπὸ τοῦ κάλ-
λους τῆς ἀρρήτου Δόξης αὐτοῦ... ὅλη φῶς γίνεται καὶ
ὅλη πρόσωπον καὶ ὅλη ὀφθαλμός· καὶ οὐδὲν αὐτῆς μέ-
ρος μὴ γέμον τῶν πνευματικῶν ὀφθαλμῶν τοῦ φωτός,
τουτέστιν οὐδὲν ἐσκοτισμένον, ἀλλ' ὅλη δι' ὅλου φῶς
καὶ πνεῦμα... ἐπιβεβηκότος ἐπ' αὐτὴν καὶ ἐπικαθεσθέ-
ντος τοῦ ἀρρήτου κάλλους τῆς δόξης τοῦ φωτὸς τοῦ
Χριστοῦ»².**

Ὅλη φῶς γίνεται καὶ ὅλη πρόσωπο καὶ ὅλη μάτι ἡ ψυχὴ ἐκεῖ-
νη ποὺ ἀξιώθηκε μὲ τὴν Χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νὰ μετάσχει
στὸ Φῶς Του καὶ φωτίστηκε ὀλόκληρη ἀπὸ τὴν ὠραιότητα τῆς
ἀπερίγραπτης Δόξης Του. **Κ**αὶ δὲν ὑπάρχει κανένα μέρος τῆς ποὺ
νὰ μὴν εἶναι γεμάτο ἀπὸ τὰ πνευματιὰ μάτια τοῦ φωτός, τίποτε
σκοτεινό, ἀλλὰ ὀλόκληρη εἶναι πλέον φῶς καὶ πνεῦμα. **Δ**ιότι ἔχει
ἔλθει καὶ ἔχει καθίσει ἐπάνω τῆς τὸ ἄρρητο κάλλος τῆς δόξης τοῦ
φωτὸς τοῦ Χριστοῦ.

«Ὅλη ὀφθαλμὸς» ἡ ψυχὴ. **Τ**ὶ δωρεὰ γιὰ τὸν ἄνθρωπο τῆς Χάρι-
τος! **Κ**αὶ ὁ ἴδιος πλέον ὁ «Βλέπων».

Μέσα σὲ μιὰ σύγχυση τοῦ κόσμου ὅλο καὶ πιὸ νευρώδη ταραχὴ
καὶ ἀνησυχία· ἀσάφεια καὶ ἀδηλόγητα γιὰ τὸ μέλλον. **Μ**έσα σὲ
μιὰ ἀδυναμία κατανόησης καὶ ἐρμηνείας ὅσων λαμβάνουν χώρα

ἐπάνω στὸν πλανήτη καὶ πλήττουν τὸ σύνολο τῆς ἀνθρωπότητας, καὶ συνάμα σὲ μιὰ ὄλο καὶ στενότερη περιδίνηση στοὺς κύκλους τῶν γεγονότων ποὺ νιώθουμε νὰ μᾶς ξεπερνοῦν· μὲ τὸ ἄγχος νὰ κατατρῶει τὴν ὑπαρξή μας καὶ τὸν φόβο γιὰ τὰ μελλούμενα νὰ σκοτεινιάζει καὶ τὶς τελευταῖες αὐγές τοῦ πνεύματος, ἡ ἀνάγκη γιὰ τὸν «Βλέποντα» καθίσταται ὄλο καὶ πιὸ ἀδήριτη. **Γ**ιὰ νὰ ἀτενίσει ἐκεῖνος μὲ βλέμμα ἡγεμονικὸ τὶς «ἀλλοιώσεις τῶν καιρῶν», νὰ ἐρμηνεύσει τὰ γυρίσματα τῆς ἱστορίας. **Κ**αὶ τέλος νὰ μᾶς πεῖ: «**Αὐτὸ εἶναι**». **Κ**αὶ ἐμεῖς νὰ τοῦ ἀπαντήσουμε: «**Ἔτσι εἶναι** ποὺ τὸ λές, γιὰτὶ ἀνέπαυσε βαθιὰ τὶς καρδιές μας».

Μέσα στὸν γνόφο τῆς συγχύσεως καὶ τὴν πνευματικὴ ἀορασία τῆς ἐποχῆς, μόνον ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ «Βλέποντος» θὰ μπορέσει νὰ στηρίξει καὶ νὰ παρακαλέσει [παρηγορήσει] τὶς ψυχές τῶν ἀνθρώπων. **Κ**αὶ τότε θὰ ἀνοίξει καὶ πάλι τὸ σβησμένο χαμόγελο καὶ θὰ χαλαρώσει ἡ σφιγμένη ὄψη, καὶ ὁ ἕνας πρὸς τὸν ἄλλον θὰ προτείνει καὶ πάλι μὲ ἐμπιστοσύνη: «**Δ**εῦρο καὶ πορευθῶμεν πρὸς τὸν Βλέποντα»...

(*) Περιοδ. «Ἡ Δράση μας», τεῦχος 590 / Αὐγούστος - Σεπτέμβριος 2021, σελ. 260-261. • Ἐπιμέλ. ἡμετ.

1. Θεοδωρήτου Κύρου, *Εἰς τὴν πρώτην τῶν Βασιλειῶν*, Ἐρωτ. ΙΖ', PG 80, 549.
2. Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου, *Ὁμιλίαι πνευματικά*, Ὁμιλ. Α', 2, ΕΠΕ(Φ) 7. 16.